

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Miłosz Motyka

DOZE-III.050.4.2025.ŁZ
3685925.14701077.11849932
Warszawa, 25-03-2025

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację poselską Pana Dariusza Piontkowskiego w sprawie farm wiatrowych na terenie województwa podlaskiego sygn. (K10INT8465), proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień.

1. Czy Ministerstwo Klimatu posiada wiedzę na temat tej inwestycji i czy była ona konsultowana? Jeżeli tak to kiedy?

Na początku należy poinformować, że w dniu 5 marca 2025 r. do Ministerstwa Klimatu i Środowiska została przekazana interwencja poselska P. Barbary Okuły w sprawie wątpliwości dotyczących planowanej inwestycji budowy parku wiatrowego na terenie podlaskich gmin: Bielsk Podlaski, Wyszki, Boćki, Dziadkowice, Grodzisk i Siemiatycze. Stąd też Ministerstwo Klimatu i Środowiska ma wiedzę o tej konkretnej inwestycji oraz o zgłaszanych wątpliwościach.

Przechodząc w dalszej kolejności do kwestii konsultowania z Ministerstwem Klimatu i Środowiska konkretnych inwestycji polegających na posadowieniu elektrowni wiatrowych pragnę wyjaśnić, że celem Ministerstwa Klimatu i Środowiska jest tworzenie regulacji prawnych, które dążą do zrównoważonego rozwoju energetyki wiatrowej na lądzie prowadząc z jednej strony do wzrostu udziału OZE w miksie energetycznym, a z drugiej strony do zapewnienia bezpieczeństwa społecznościom lokalnym mieszkającym w bliskiej odległości od elektrowni wiatrowych. Minister Klimatu i Środowiska nie jest jednak organem wydającym rozstrzygnięcia administracyjne dla takich inwestycji. Nie jest też organem opiniującym lub uzgadniającym takie inwestycje, stąd też nie jest jasne na jakich zasadach taka inwestycja miałaby być konsultowana z Ministrem Klimatu i Środowiska.

2. Czy Ministerstwo dostrzega potencjalne zagrożenia dla środowiska związane z budową tak dużych instalacji? Czy przeprowadzono analizy dotyczące ich wpływu na ekosystem? Jakie wnioski z nich wynikają?

Elektrownie wiatrowe, zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.), dalej: „r.o.o.ś.”, mogą należeć do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, a tym samym, zgodnie z art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu

informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.), dalej: „u.o.o.ś.”, wymagać uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskuje się ją na wczesnym etapie procesu inwestycyjnego, a jej treść ma również wpływ na treść dalszych decyzji uzyskiwanych w ramach procesu inwestycyjnego, w tym decyzji o pozwoleniu na budowę. Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla elektrowni wiatrowych jest Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska.

W zależności od paramentów elektrowni, w tym łącznej mocy nominalnej, lokalizacji oraz wysokości wykorzystanych turbin, może ona również wymagać przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jeżeli inwestycja zostanie zakwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 5 r.o.o.ś.), wtedy ocena jest obowiązkowa, natomiast jeżeli zostanie zakwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 6 r.o.o.ś.), przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest fakultatywne. Ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest to postępowanie obejmujące w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. Jest to kluczowe narzędzie unijnej i międzynarodowej polityki ochrony środowiska oraz ochrony wartości przyrodniczych zagrożonych w wyniku realizacji inwestycji.

W trakcie przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko regionalny dyrektor ochrony środowiska określa, analizuje oraz ocenia m.in.: bezpośredni i pośredni wpływ planowanego inwestycji na środowisko, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne i zabytki, krajobraz, a także możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania tego negatywnego oddziaływania.

W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska określa m.in.: istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania kolejnych decyzji (np. decyzji o pozwoleniu na budowę), a także, w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika taka potrzeba, nakłada obowiązek wykonania kompensacji przyrodniczej lub innych działań mających na celu unikanie, zapobieganie i ograniczanie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Kolejnym z obowiązków o charakterze fakultatywnym, który może zostać nałożony w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jest obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej. W analizie porealizacyjnej dokonuje się porównania ustaleń zawartych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a w szczególności ustaleń dotyczących przewidywanego charakteru i zakresu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz planowanych działań zapobiegawczych z rzeczywistym oddziaływaniem przedsięwzięcia na środowisko i działaniami podjętymi dla jego ograniczenia. Analiza porealizacyjna ma zatem na celu ustalenie rzeczywistych uciążliwości dla nieruchomości sąsiednich.

Należy również podkreślić, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji, dla której regionalny dyrektor ochrony środowiska przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, wymaga zapewnienia możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu. W takim postępowaniu każdy ma prawo składania uwag i wniosków, a na organach administracji publicznej spoczywają szczegółowe obowiązki w zakresie podawania do publicznej wiadomości określonych informacji, np. o przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko czy sposobie i miejscu składania uwag i wniosków. Również organizacje ekologiczne mają prawo udziału w postępowaniu, w tym wnoszenia odwołań od decyzji i skarg do sądów administracyjnych.

Podsumowując, potencjalne zagrożenia dla środowiska związane z budową elektrowni wiatrowych są oceniane indywidualnie, w trakcie trwania postępowania administracyjnego koniecznego dla uzyskania przez inwestora decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W trakcie postępowania przeprowadzana jest szczegółowa analiza dotycząca ich wpływu na środowisko, a także są nakładane na inwestora obowiązki w zakresie minimalizowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

3. Czy w związku ze skalą planowanych inwestycji i związanymi z tym obawami, ministerstwo przewiduje możliwość wstrzymania tej inwestycji?

Zgodnie z odpowiedzią na pytanie nr 1 wyjaśniam, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie posiada upoważnienia do wpływania na rozstrzygnięcia administracyjne dotyczące posadowienia konkretnej elektrowni wiatrowej.

Niemniej jednak, adresując wątek obaw związanych z wpływem elektrowni wiatrowych na bezpieczeństwo RP warto podkreślić, że o lokalizacji elektrowni wiatrowej w każdym przypadku decyduje organ gminy sporządzający miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, dalej: „plan miejscowy” po zapoznaniu się z oczekiwaniami społecznymi co do planowanej inwestycji wiatrakowej oraz biorąc pod uwagę efekt opinii i uzgodnień. Warto przy tym podkreślić, że plan miejscowy opiniowany i uzgadniany jest z szeregiem podmiotów, dzięki czemu uwzględnia on stanowiska jak najszerzej grupy organów.

W art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130), dalej: „ustawa o planowaniu” przedstawia się szereg działań, jakie musi wykonać wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, dalej: „plan miejscowy”. W art. 17 pkt 6 lit. b tiret czwarte ustawy o planowaniu zawarto informacje, że projekt planu miejscowego musi zostać uzgodniony z właściwymi organami wojskowymi, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa. Warto podkreślić w tym zakresie zastosowany sposób konsultacji projektu planu miejscowego. Z omawianymi organami projekt planu miejscowego nie jest opiniowany (co stanowi mniej rygorystyczną formę konsultacji), lecz uzgadniany. Oznacza to, że organ sporządzający projekt planu miejscowego musi wziąć pod uwagę stanowisko tych organów.

Zgodnie z powyższym należałoby przyjąć, że obecne przepisy prawa na etapie tworzenia planu miejscowego (a więc na samym początku inwestycji wiatrakowej) dają organom narzędzie zapewniające uwzględnienie wszystkich niezbędnych wymogów wynikających z konieczności zapewnienia bezpieczeństwa RP. Oznacza to, że jeżeli projektowane inwestycje wpływałyby negatywnie na możliwości obronne RP (w tym działania kluczowych systemów obrony państwa) z pewnością ten fakt zostanie zgłoszony na etapie uzgodnień planu miejscowego.

Dodatkowo, w trosce o bezpieczeństwo RP w projekcie ustawy o zmianie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych oraz niektórych innych ustaw (nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD89) wprowadzono dodatkowy zakaz lokalizacji elektrowni wiatrowych w przestrzeniach powietrznych MCTR i MRT. Należy wskazać, że w przestrzeniach powietrznych MCTR (strefa kontrolowana lotniska wojskowego) oraz MRT (trasa lotnictwa wojskowego) operacje lotnicze wykonują statki powietrzne lotnictwa państwowego. Budowa elektrowni wiatrowych w tych przestrzeniach może uniemożliwić wykonywanie zadań przez lotnictwo Sił Zbrojnych RP. Wobec powyższego, wprowadzono do projektu ustawy o inwestycjach systemowe i kompleksowe rozwiązania uniemożliwiające wznoszenie elektrowni wiatrowych w przestrzeniach powietrznych wykorzystywanych przez lotnictwo wojskowe.

Należy też podkreślić wielowątkowość omawianego zagadnienia. Trwająca już ponad trzy lata pełnoskalowa inwazja Rosji na Ukrainę na stałe zmieniła postrzeganie przyszłych kierunków rozwoju energetyki. Uwypukliła ona ryzyka, jakie wiążą się z uzależnieniem od dominującego zagranicznego dostawcy paliw. Dekarbonizacja oraz oparcie transformacji energetycznej na rozproszonych, niskoemisyjnych oraz niezależnych od zagranicznych paliw odnawialnych źródłach energii przestała mieć wymiar wyłącznie środowiskowy. Taki sposób transformacji energetycznej zwiększa odporność systemu elektroenergetycznego na zagrożenia geopolityczne.

Do tego należy zwrócić uwagę na postęp technologiczny w tym obszarze. Rozwój m.in. sztucznej inteligencji umożliwia wykorzystanie adaptacyjnych technologii radarowych, które mogą posłużyć dostosowaniu parametrów w celu niwelowania zakłóceń powodowanych przez turbinę wiatrową. Jeśli chodzi o działania podejmowane od strony samej turbiny wiatrowej opracowywane są materiały składające się z odpowiednich polimerów o właściwościach pochłaniających fale radarowe¹. Takie materiały mogą zostać zastosowane na wieży, gondoli oraz na samych łopatach wiatraka.

Z wyrazami szacunku

Miłosz Motyka
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

---

¹ <https://cordis.europa.eu/article/id/92496-decreasing-wind-turbine-interference-with-traffic-control-radars/pl>